

CANIGÓ

REVISTA MENSUAL CATALANA

Any I.

Méjic, Juliol de 1918.

Núm. 2.

CRONICA

Amb la sortida del primer número de CANIGÓ s'han desfet moltes incògnites i s'ha demostrat que quan el propòsit de portar a cap una idea formigueja en algun català, malgrat totes les inconveniències i contratemps que's presenten, se salven i lo que alguna vegada és conversa d'amics, que no passa del cenacle quotidià, pren cos i es desenrotlla.

I are ens creiem en el cas de donar alguna explicació, tota vegada que ja està definida la nostra actuació i el nostre programa. No ha faltat qui ha dit que d'aquesta revista ne sortiria un altre centre català, i això és un judici temerari. Nosaltres mai havem pensat que la nostra revista pogués esser escambell per a obtenir un càrrec oficial o crear una corporació que vingués a donar una patina de llautó a les nostres modestes pretensions de joves entusiastes per un ideal al que'ns devem tots els catalans. El dia que CANIGÓ pretengués fer una atmòsfera de dissidències o desitjés la creació d'un grup de dessertors, aquell dia trencariem les nostres plomes i ens tancariem a casa perquè el llot no arrivés a tocar-nos, deixant amb molta recança aquesta tasca que'ns havem emprés.

Una vegada per sempre repetim: que CANIGÓ és netament independent; que no admet imposicions de